

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการลดพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งในชั้นเรียนของเด็กออทิสติกโดยใช้การชี้แนะด้วยภาพสัญลักษณ์กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรจำนวน 1 คน โดยใช้วิธีการเลือก แบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชุดการชี้แนะด้วยภาพสัญลักษณ์ เบี้ยอรรถกร และแบบสังเกตพฤติกรรม แผนการสอนเฉพาะบุคคล ดำเนินการทดลองจำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที จำนวน 32 ครั้ง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกพบวาระยะที่ 1 (A) ระยะเส้นฐานเป็นระยะเส้นฐานเป็นระยะที่ สังเกตพฤติกรรมโดยไม่ใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรม ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกอยู่ในระดับสูงสุด คือ 14.63 ครั้ง และในระยะที่ 2 (B) ระยะการปรับพฤติกรรม ค่าเฉลี่ยความถี่เท่ากับ 9.81 ครั้ง จะเห็นได้ว่าเด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งลดลง ซึ่งเนื่องจากผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การชี้แนะ ด้วยภาพสัญลักษณ์กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และในระยะที่ 3 (A2) ค่าเฉลี่ยความถี่ของพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งยังมีอัตราต่ำลงเมื่อเทียบกับระยะเส้นฐานและระยะการปรับพฤติกรรม คือ 5 ครั้ง ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งในชั้นเรียนขณะเรียนของเด็กออทิสติกลดลงแสดงว่าโปรแกรมการปรับพฤติกรรมโดยใช้การชี้แนะด้วยภาพสัญลักษณ์กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติก